

[Knud Kristensen.]

fordi vi mener, at det ligelige Grundlag er det mest sunde for Samfundet som Helhed.

Vi har stillet Forslag om, at enhver Spekulation i den danske Krone skal forhindres, men i øvrigt skal Valutahandelen være fri. Det er den naturlige Tilbud og Efterspørgsel, der skal danne Grundlaget for den danske Krones Kurs. Der maa derfor føres en saadan økonomisk Politik, en saadan Kreditpolitik, en saadan Bankpolitik, at vor Mønt kan holdes dør, hvor man nu mener den skal holdes. Det skal ikke ske ad de Veje, som man nu har forsøgt at gøre det, fordi Historien viser, at det ikke lykkes. Vil man saa sige: Kan det gøres? saa vil jeg heroverfor sige: Ja, det kan gøres, fordi det har været gjort før i Danmark, og fordi det gøres i alle andre Lande, bortset fra Diktaturlandene. Dør er det Handelen med den Valuta, der er, dør er det Tilbud og Efterspørgsel, der bestemmer, hvad Mønten skal være værd. Men det har ikke nødvendigvis til Følge skrappe banktekniske Midler, hvad ogsaa baade Historien for vort Lands Vedkommende og Erfaringerne fra Udlandet viser. Naar der føres en ligelig Erhvervs politik, saa vil det, fordi der er Ligelighed til Stede, efter al Sandsynlighed, hvad Erfaringen viser baade nu og i Fortiden, være muligt at holde en stabil Mønt uden at gaa til stærke og skrappe banktekniske Midler. Og Værdien af dette Ændringsforslag ligger derfor ikke i en ændret Kroneskurs, men netop i Frigørelse af hele det indenlandske Næringsliv, som derigennem, og kun derigennem, kan finde Sted. Thi naar man fastsætter en Kroneskurs, som ikke er baseret paa Tilbud og Efterspørgsel — altsaa en Kroneskurs, som ikke er den naturlige, som maaske er en for høj Kurs og maaske en for lav Kurs, men som er saaledes, at alle vil have mere, end der er, idet man er villig til at give en Overpris — ja, saa bliver Resultatet, at man maa rationere. Og det er just det, man gør; man rationerer den fremmede Valuta, man siger til Handelen og Produktionen, hvem der skal have den, og hvor meget de skal have af den, og derigennem er hele det danske Næringsliv underlagt Regeringsmyndighedens Forogdtbefindende. Ingen kan indføre uden Tilladelse, hverken fra det Land, de ønsker, eller paa det Tidspunkt, de ønsker, eller det Kvantum, de ønsker — de er undergivet Administrationens, Valutakontorets Beføjelser og Bestemmelser, og det gælder saavel Handelen som den produktive Virksomhed inden for Landets Grænser. Den indenlandske Konkurrence er sat ud af Spillet. Det er Følgen

af den Valutapolitik, Regeringen fører. Den dygtige, den unge kan ikke vinde frem i den Forstand, at han kan besørge en større Del af Dækningen af Forbruget her i Landet, hverken produktionsmæssigt eller handelsmæssigt, og der er derfor ingen Tvivl om, at netop denne Underbinding af det indenlandske Næringsliv er en meget betydelig Hindring for en sund Udvikling og betyde en Fordyrelse af Værdierne for hele det øvrige Samfund. Kappelstriden, Konkurrencen inden for Landets Grænser har Regeringen gennem dette System sat ud af Funktion til stor Skade, som sagt, for hele Samfundet.

Spørger man da, hvad vor Mening er, naar det gælder Kronen, vil jeg sige, at vi er ikke Tilhængere af en stadig faldende Krone, vi er ikke Tilhængere af en stærkt svingende Krone. Vi mener, at man, naar man har suspenderet Guldindløseligheden, i en katastrofal Nedgangstid kan sænke Kronen for at imødegaa den Prisreduktion, som Landets Næringsliv ellers ikke er i Stand til at indrette sig efter. Men Følgen deraf maa selvfølgelig ogsaa blive, at man under en stærk Prisstigning kan sætte Mønten op for at afbøde en kolossalt stærk Prisstigning. Men for at dette skal kunne gøres, maa der selvfølgelig være Konkurrence i Samfundet. Hvis man gennem Beskyttelsesforanstaltninger fritager visse Erhverv for Konkurrence, hjælper det imidlertid ikke at benytte dette Mittel, for derved vil Priserne ikke blive sænket. Naar der ingen Konkurrence er, er Erhvervene i Stand til at tage det samme Kronesbeløb, enten Kursen saa er større eller mindre. Kun naar der er Konkurrence, er der Mulighed for at benytte Kronen til at bremse en stærk Prisstigning.

Saaledes som vor Valutapolitik i Øjeblikket er, falder Kronen jo faktisk. Naar Værdierne stiger i Pris, bliver Kronen mindre værd, og det er det, der sker under den Valuta- og Restriktions-Politik, som Regeringen fører. Jeg skal senere komme tilbage til dette og paavise, at det netop er Resultatet af Regeringens Politik. Men det er ikke blot inden for Landets Grænser, Kronen falder, ogsaa udadtil falder Kronen — man tilslører det blot ved at forbyde Handel med udenlandsk Valuta. Naar Handelsfolk tilbyder Importører f. Eks. 20 pCt. mere for deres Valuta, altsaa vil give mere for den udenlandske Valuta end det, den afleveres til, betyder det med andre Ord, at Værdien ikke er det, den opføres til. Man gennemfører en tvungen Aflevering, Udlevering til en bestemt Kurs, som ikke har noget som helst med den udenlandske Mønts Værdi at gøre, idet man